

Bánh Manna từ trời

www.maxreading.com

Toàn thể con cái Ít-ra-en tới sa mạc Sin kể từ khi họ ra khỏi đất Ai-cập. Trong sa mạc, con cái Ít-ra-en kêu trách ông Mô-sê và ông A-ha-ron: "Phải chi chúng tôi chết bởi tay Thiên Chúa trên đất Ai-cập, khi còn ngồi bên nồi thịt và ăn bánh thoả thuê. Nhưng các ông đã đưa chúng tôi ra khỏi đó mà vào sa mạc này, để bắt chúng tôi phải chết đói ở đây."

Thiên Chúa nghe biết liền phán với ông Mô-sê: "Ta sẽ làm cho bánh từ trời mưa xuống cho các người ăn. Dân sẽ ra lượm lấy khẩu phần cho mình, ngày nào cho ngày đó; Ta muốn thử lòng chúng như vậy xem chúng có tuân theo Luật của Ta hay không. Ngày thứ sáu, khi chúng dọn phần ăn đã đưa về, sẽ có gấp đôi phần cho chúng lượm mỗi ngày để ăn vào ngày thứ Bảy."

Ông Mô-sê và ông A-ha-ron nói với con cái Ít-ra-en: "Thiên Chúa sẽ cho anh em chiều có thịt để ăn, và sáng có bánh để được thoả thuê, vì Thiên Chúa đã nghe thấy những lời anh em kêu trách Người."

Chiều đến, chim cú bay đến rợp cả trại. Và buổi sáng thì có lớp sương phủ quanh trại. Rồi khi sương tan đi thì trên mặt đất, có một thứ gì nho nhỏ mịn màng như sương muối phủ mặt đất. Khi con cái Ít-ra-en thấy thế, họ liền hỏi nhau: "Man hu? " Nghĩa là: "Cái gì đây? " Vì họ không biết đó là cái gì. Ông Mô-sê bảo họ: "Đó là bánh Thiên Chúa ban cho anh em làm của ăn".

Ông Mô-sê nói với họ: "Đừng có ai để dành cho đến sáng." Một số người đã không nghe lời ông Mô-sê: họ để dành cho đến sáng, và bánh đó đã có giò bọ và xông ra mùi hôi thối. Bấy giờ ông Mô-sê nổi giận với họ vì họ không nghe lời Thiên Chúa. Sáng nào cũng vậy, mỗi người lượm tùy theo sức mình ăn được bao nhiêu. Và khi mặt trời toả sức nóng, thì nó tan ra.

Ít-ra-en đặt tên cho vật ấy là Man-na. Nó giống như hạt ngò, màu trắng và mùi vị tựa bánh trắng tằm mật ong.

Ông Mô-sê nói: "Đây là điều Thiên Chúa đã truyền: Hãy đóng đầy một đấu để giữ lại cho con cháu các ngươi; như thế, chúng sẽ thấy bánh Ta đã cho các ngươi ăn trong sa mạc, lúc Ta đem các ngươi ra khỏi đất Ai-cập." Ông Mô-sê nói với ông A-ha-ron: "Hãy lấy một cái bình và đổ vào đó một đấu đầy man-na, rồi đặt trước nhan Thiên Chúa để giữ lại cho con cháu anh em." Theo như Thiên Chúa đã truyền cho ông Mô-sê, ông A-ha-ron đã đặt cái bình ấy đằng trước Chứng Ước, để giữ lại.

Con cái Ít-ra-en đã ăn man-na suốt bốn mươi năm, cho đến khi họ tới đất định cư; họ đã ăn man-na cho đến khi tới ranh giới đất Ca-na-an.